

DAVIDKOCK DIAZREUS

Advocaat en Mediator
Koningstraat 100, 1075 XZ Amsterdam
T: +31 (0)20 610 0000
E: davidkock@dkdiazreus.nl

AUA202302840KG
Gerecht in Eerste
Aanleg van Aruba
zitting 11 september 2023

Pleitnota

inzake

Rocco Gian-Carlo Tjon
eiser
gemachtigde mr A.A. Ruiz

tegen

Patrick Ronald Paskel
Nelson Manuel Cuarto Cabral de Andrade
gedaagden
gemachtigde mr David G. Kock

Edelachtbare,

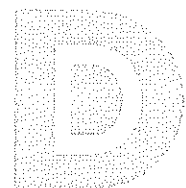
1. Waar gaat deze zaak over? Zoals uit een interview met de Korpschef van politie, mevrouw Vanessa Kock -vroeger Tjon Kock, gehuwd geweest met eiser- met Caribisch Netwerk in 2015 blijkt:

'Op 16 maart 2013 vallen de in burger geklede agenten Ronald Paskel, zijn echtgenote Roselynn Angela en Elaine Lacle een huis in de wijk Sabana Basora binnen. De aanleiding is de gestolen motor van agent Lacle. Via-via heeft ze gehoord dat ze haar motor op dit adres terug kan vinden. Met getrokken wapens lopen de drie agenten het erf op waar op dat moment twee mannen met elkaar zitten te praten op de porch. Paskel dwingt één van de twee slachtoffers om de deur open te maken. Hierbij legt hij de loop van zijn dienstwapen tegen het hoofd van de bewoner. Zijn collega Lacle doorzoekt de woning. De motor wordt niet gevonden. De drie agenten in burger vertrekken weer.

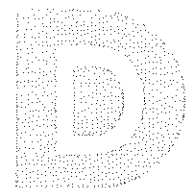
Opvallend is dat enkele minuten na de bedreiging een politiepatrouille verschijnt. Voor het Openbaar Ministerie geeft dat genoeg reden om aan te nemen dat er collega's stand-by stonden voor het geval er iets mis dreigde te gaan. In een later politieverhoor geven patrouillerende agenten dit inderdaad toe: "Op verzoek van de verdachten waren we daar in de buurt aanwezig.

Daar blijft het niet bij. Een patrouillerende agent die op de bewuste avond dienst heeft, vertelt dat hij met de inhoud van het politierapport heeft gerommeld om zijn collega's te beschermen. Nadat hij het incident had opgetekend stuurde hij een foto van het door hem opgemaakte rapport naar Lacle met de vraag om het te controleren. Lacle vroeg hem vervolgens de persoonsomschrijvingen van haar en haar twee handlangers te wissen. Dat deed hij.

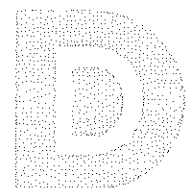
2. Alleen de drie agenten die de woning binnen waren gedrongen worden vervolgd en ook veroordeeld. Wat de korpschef in dat artikel verder in het geheel niet over uitweidde was wie binnen het Korps deze drie agenten waren die met vervalsing van de documentatie en verschaffen van de informatie over waar de motor zich zou bevinden, zouden hebben geholpen.
3. Later blijken deze drie andere agenten te zijn Agent Oduber, Agent Tromp en Agent X. X is de enige agent wiens naam niet wordt genoemd.
4. Agent Tromp wordt als eerste aangehouden en blijft enkele dagen in voorarrest. Agent X wordt 's morgens gesommeerd om op het Bureau van de Landsrecherche te verschijnen om te worden gehoord.
5. Vanessa Kock, toen nog gehuwd met Tjon, belt vele collega's rond omdat zij haar man niet kan bereiken en heeft gehoord dat hij door de Landsrecherche zou zijn aangehouden. Ze contacteert diverse collega's en vraagt naar de reden van de detentie van haar man, doch deze collega's hadden op dat moment geen informatie daaromtrent.
6. Vanessa Kock begeeft zich vervolgens tot de op dat moment nog Korpschef Richardson om te bemiddelen in de zaak van haar man. De Korpschef neemt contact op met de behandelende officier van Justitie de heer mr Bart Smit.
7. Op dat moment was het bevel tot inverzekeringstelling van deze agent X al getekend. Dit kan worden bevestigd door de toenmalige hoofd van de BIZO, namelijk de heer Berto Winklaar die het bevel zelf heeft gezien. Hij kan bevestigen dat agent X eiser was.

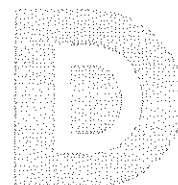
8. Echter na het gesprek tussen de Korpschef en Officier van Justitie wordt afgezien van de inverzekeringstelling van agent X, wat het Hoofd van de Landsrecherche -de heer Marcel Maduro- ook kan bevestigen. Opmerkelijk is dat agent Tromp ook dan meteen uit hechtenis wordt ontslagen, alle drie agenten gaan de volgende dag gewoon weer aan het werk en de zaak belandt in de doofpot.
9. Gedaagden hebben als leden van pers een 'watchdog' functie en hebben de vraag opgeworpen of dit alles wel klopte en dus of eiser toentertijd ook als verdachte was aangemerkt. Immers uit hun journalistieke bronnen hadden gedaagden tot in de details van de gang van zaken vernomen.
10. Gezien de publieke functie van eiser konden gedaagden dan ook deze gang van zaken aan de orde stellen. In hun verslaggeving hebben zij deze omstandigheden opgeworpen en openbaar aan eiser verzocht of hij daarop kon reageren.
11. Dit laatste heeft eiser ook gedaan in die zin dat hij via zijn facebook account heeft betwist dat hij ooit als verdachte in de betrokken zaak was aangemerkt en dat hij ook nimmer is aangehouden. Dit bericht van eiser hebben gedaagden in hun radioprogramma ook integraal uitgezonden en daarmee dus het recht van weerwoord aan eiser gegeven.
12. Vanwege de door hun bronnen aangegeven gang van zaken hebben gedaagden evenwel vermeld dat ondanks de betwisting van eiser zij persisteren in de stelling dat eiser wel degelijk als verdachte is aangemerkt en voor verhoor ook was opgehouden.
13. Thans staan gedaagden voor Uw Gerecht omdat eiser de rectificatie vordert van de stellingen die gedaagden hebben geuit.
14. Ten eerste menen gedaagden dat deze zaak zich niet leent voor een behandeling in kort geding.
15. Immers journalisten hebben op grond van hun functie het recht -en zelfs de plicht- om onregelmatigheden aan de orde te stellen, zoals gedaagden ook hebben gedaan. In de regel moet een journalist werken met bronnen, nu vaker de informatie niet met schriftelijke documentatie wordt gegeven.
16. Het zou in strijd zijn met de regels van een fair trial c.q. goede procesorde indien door de keuze van de tegenpartij om een kort geding in te stellen in plaats van een bodemprocedure, de journalist belandt in een situatie waarin hij de onderbouwing van zijn mediabericht niet kan leveren omdat de procedure als uitgangspunt heeft dat geen getuigen worden gehoord en de journalist alsdan zichzelf niet kan verdedigen omdat hij geen getuigen kan horen.

17. Het kan naar mening van gedaagden niet de bedoeling zijn dat een journalist steeds voor alle berichtgeving een schriftelijke verklaring verzoekt van de bronnen voordat van een onregelmatigheid in media wordt bericht. Als dat zo is, zal de informatie uit bronnen waarschijnlijk geheel opdrogen.
18. Natuurlijk begrijpen gedaagden dat wanneer zij in rechte worden aangesproken vanwege door hen in het nieuws gebrachte informatie, zij hun stellingen moeten bewijzen c.q. tenminste aannemelijk maken. Dit willen gedaagden juist beslist ook doen.
19. In de onderhavige zaak hebben gedaagden daarom twee acties ondernomen. Ten eerste hebben zij meteen een voorlopig getuigenverhoor verzocht om de betrokkenen als getuigen te horen en ten tweede hebben zij deze personen ook vandaag via de deurwaarder laten oproepen om hier aanwezig te zijn.
20. Het horen van de getuigen is voor deze zaak van wezenlijke aard omdat gedaagden alleen op die wijze zich in rechte kunnen verdedigen aangezien de getuigen de door gedaagden verslagen informatie zullen kunnen bevestigen en deze zaak staat of valt met de vraag of hetgeen de bronnen van gedaagden hebben aangegeven juist is of niet.
21. Er is een periode geweest in de Nederlandse jurisprudentie dat getuigenbewijs in kort geding niet toelaatbaar was (volgens Meijers-Vermeulen, Het kort geding, tweede druk (1967) blz. 219 was dit overigens een op geen enkel wetsartikel steunende opvatting) maar lang geleden al bij arrest van 27 januari 1938, NJ 1938, 976 (EMM) heeft de Hoge Raad beslist dat op het kort geding voor de president van de arrondissementsrechtbank zijn de bepalingen van de derde titel van Boek I (over getuigenverhoor) van toepassing voor zover zij niet zijn uitgesloten, terwijl niet zijn uitgesloten de daarin voorkomende voorschriften betreffende de aan partijen en aan de rechter ten dienste staande middelen om gestelde doch door de wederpartij bestreden feiten tot klaarheid te brengen.
22. Blijkens dat arrest had het Hof algemeen beslist dat in kort geding voor een meer diepgaand onderzoek dan de kennisneming van de in het geding gebrachte geschriften geen plaats was. Die opvatting was - aldus Meijers in zijn noot - ook te vinden in enige andere door hem vermelde rechterlijke beslissingen uit die tijd. De Hoge Raad heeft zich met die opvatting niet verenigd.

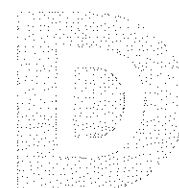
23. In overeenstemming met de door Meijers in zijn noot vermelde schrijvers en jurisprudentie heeft de Hoge Raad beslist dat de rechter die nastreeft de door de wederpartij gestelde feiten tot klaarheid te brengen zich daarbij niet, zoals het Hof aanneemt, behoeft te beperken tot de kennisneming van de door partijen overgelegde bescheiden, doch ook de weg tot een meer diepgaand onderzoek in het bijzonder door getuigen voor hem openstaat. In dit geval betrof het de door de wederpartij gestelde feiten maar het gold uiteraard ook voor de rechter die nastreeft de door de partij gestelde en door de wederpartij bestreden feiten tot klaarheid te brengen.
24. Bij arrest van 21 juni 1963, NJ 1963, 486 besliste de Hoge Raad dat het Hof kon afzien van een door het Hof in verband met de eisen van het kort geding te tijdovend geacht onderzoek naar de ware toedracht van de feiten en aan het bewijsaanbod kon voorbijgaan "nu immers de wettelijke voorschriften betreffende de verplichting van de rechter op partijen tot bewijs door getuigen toe te laten voor het kort geding niet zijn omschreven". De rechter in kort geding is bevoegd een getuigenverhoor te bevelen, maar hij is - naar A-G van Oosten in zijn conclusie opmerkt - daartoe niet verplicht. Aan het beleid van de rechter die over de feiten oordeelt, is overgelaten of hij op een aanbod van getuigenbewijs zal ingaan.
25. Het ligt dus aan het oordeel van Uw Gerecht of u de betrokkenen in deze zaak als getuigen (c.q. informanten) wil horen, een wettelijk beletsel om dat te doen bestaat niet. Gezien het feit dat de journalist haast onmogelijk informatie uit een bron schriftelijk en dan ook nog vooraf kan laten bevestigen, kan hij zich dus onmogelijk verdedigen indien de bronnen niet als getuigen worden gehoord. Vandaar dat gedaagden menen dat gezien deze bijzondere feiten en omstandigheden in deze, tegen hen aangespannen zaak, het horen van de betrokkenen voor de hand ligt en ook redelijk is. Zodoende komen de feiten en omstandigheden van deze zaak ook tot klaarheid.
26. Hiernaast wensen gedaagden de volgende juridische argumenten -allemaal uit eerdere beslissingen van Uw Gerecht- aan te voeren die naar hun mening zich verzetten tegen toewijzing van een vordering van rectificatie als door eiser ingesteld.
26. In de uitspraak ECLI:NL:OGEEA:2017:748 heeft Uw gerecht het volgende overwogen:
- 'Bij een botsing tussen enerzijds het door de Staatsregeling en artikel 10 van het Europees verdrag tot bescherming van de rechten van de mens en de fundamentele vrijheden (EVRM) gewaarborgde recht op vrijheid van meningsuiting van Headlines en anderzijds het door de Staatsregeling en artikel 8 EVRM beschermde recht op eerbiediging van de persoonlijke levenssfeer van Alpha Printing c.s. – waaronder het door haar ingeroepen recht op bescherming van de goede naam/reputatie is begrepen – moet het antwoord op de vraag welk van deze beide rechten in het concrete geval zwaarder weegt, worden gevonden door een afweging van alle ter zake dienende omstandigheden van het geval.

Bij deze afweging geldt niet als uitgangspunt dat voorrang toekomt aan het door de Staatsregeling en artikel 10 EVRM gewaarborgde recht. Voor de door de Staatsregeling en artikel 8 EVRM beschermde rechten geldt hetzelfde. Dit brengt met zich dat het hier niet gaat om een in twee fasen te verrichten toetsing (aldus dat eerst aan de hand van de omstandigheden moet worden bepaald welk van beide rechten zwaarder weegt, waarna vervolgens nog moet worden beoordeeld of de noodzakelijkheidstoets als neergelegd in artikel 8 lid 2 respectievelijk 10 lid 2 EVRM zich verzet tegen het resultaat van die afweging), maar dat deze toetsing in één keer dient te geschieden, waarbij het oordeel dat een van beide rechten, gelet op alle ter zake dienende omstandigheden, zwaarder weegt dan het andere recht, meebrengt dat de inbreuk op het andere recht voldoet aan de noodzakelijkheidstoets van het desbetreffende lid 2. Daarnaast moet het gerecht de situatie ex nunc beoordelen, dat wil zeggen: oordelen naar de toestand zoals die zich voordoet ten tijde van de beslissing.

Bij het bovenstaande speelt een rol dat het Europese Hof voor de Rechten van de Mens (EHRM) de vrijheid van meningsuiting ziet als een essentiële bouwsteen voor een democratische samenleving, waarin de pers de vitale rol van publieke waakhond vervult. Uitingen in de pers mogen om die reden in beginsel ook schokkend, verontrustend of beledigend zijn. De wijze waarop de pers te werk gaat bij de vervulling van zijn functie als "public watchdog", is in beginsel vrij (journalistieke vrijheid). Daarbij dient ook te worden gewaakt tegen het zogeheten "chilling effect" dat van te ruime beperking van het recht van meningsuiting in een twijfel geval kan uitgaan op volgende gevallen van meningsuiting waarin op het moment van publicatie enige twijfel kan bestaan over de juistheid van het gepubliceerde. De voorzieningenrechter overweegt bovendien dat onderzoeksjournalistiek, zoals de onderhavige, niet zelden leidt tot indringende publicaties, getoonzet in soms opgeklopte en wellicht overdreven bewoordingen met de bedoeling om de conclusies die de onderzoeksjournalist trekt te benadrukken en enigszins uit te vergroten. Voor zover de grenzen van het toelaatbare daarbij niet worden overschreden en het lijdend voorwerp van de publicatie voldoende gelegenheid krijgt om weerwoord te geven, voorziet dit soort journalistiek in een maatschappelijke taak en behoefte die niet snel tot onrechtmatigheid zal leiden. Dat de publicatie voor de aangesprokene onaangenaam of zelfs schadelijk kan zijn, is een consequentie die voortvloeit uit de grote ruimte die in een democratische en vrije samenleving als de onze aan de vrijheid van meningsuiting via de pers toekomt.

27. Deze overwegingen zijn door Uw Gerecht herhaald in de beslissingen ECLI:NL:OGEEAA:2016:487, ECLI:NL:OGEEAA:2016:501, en ECLI:NL:OGEEAA:2017:540 en met toepassing op de onderhavige zaak leidt deze jurisprudentiële lijn tot de conclusie dat gedaagden gezien hun bronnen -die zij aanbieden ook als getuigen te horen- naar redelijkheid hebben kunnen geloven en gebruiken als grondslag voor hun berichtgeving -wellicht wat opgeklopt en wat overdreven bewoordingen- om in hun watchdog functie een ernstige beschuldiging aan de orde te stellen.

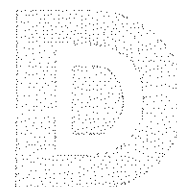
28. Dit klemt temeer nu het juist betreft het huidige hoofd van justitie die op politieke wijze dus wordt vervuld en de feiten juist duiden op onregelmatigheden binnen de justitiële keten. Zoals Uw Gerecht ook vaker eerder heeft aangegeven:

'Het is inherent aan hun positie dat zij worden opgemerkt en van hen mag worden verwacht dat zij zich meer laten welgevalen dan een willekeurige privépersoon.'

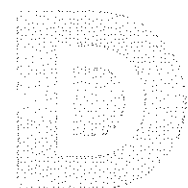
29. Van belang hierbij is ook dat gedaagden het weerwoord aan eiser hebben gegeven door zijn publicatie waarin hij de aantijgingen betwist, volledig en integraal te verslaan in hun programma's. Gedaagden hebben dus vragen gesteld, de informatie van hun bronnen aangegeven en aan eiser het weerwoord gegeven. Dit is in de lijn van de eerder aangehaalde uitspraak van Uw Gerecht ECLI:NL:OGEEA:2016:501:

'Gegeven de bronbescherming, komt aan de journalist een vrijheid toe het onderzoek op een zodanige wijze in te richten, als hem dienstig voorkomt. Anders dan Eiser lijkt te betogen, is het hierbij geen absoluut vereiste dat de persoon of instantie over wie geschreven wordt vooraf om informatie of een reactie wordt gevraagd - al is dat wel in veel gevallen gebruikelijk. Denkbaar is immers dat er goede redenen kunnen zijn om die reactie pas later, na publicatie te vragen. In de Leidraad van de Nederlandse Raad voor de Journalistiek, waaraan het Gerecht reflexwerking toekent, is het beginsel van wederhoor ook niet zo geformuleerd dat wederhoor altijd moet plaatsvinden vóór de betreffende publicatie, al heeft dat wel de voorkeur. 24Ora heeft aangevoerd dat zij de bereidheid had om het standpunt van Eiser later weer te geven, waaraan hij kennelijk niet heeft willen meewerken. Het Gerecht kan dan ook niet zeggen dat 24Ora in (flagrante) strijd met de normen voor de journalistiek heeft geopereerd.'

30. Omdat de feiten waar het in deze zaak om gaat middels de bronnen, dus getuigen, zullen kunnen worden bewezen menen gedaagden dat deze zaak zich niet leent voor een behandeling in kort geding tenzij Uw Gerecht de getuigen (al dan niet als informanten) hoort. Dit zou alsdan moeten leiden tot de afwijzing van de vorderingen van eiser. De zaak zou het beste naar de bodemprocedure kunnen worden verwezen, waar de getuigen ook rustig kunnen worden gehoord, doch het ligt aan eiser om dit te accorderen omdat Uw Gerecht volgens de wet dat alleen kan doen als beide partijen instemmen.
31. Voorzover Uw Gerecht toch tot de conclusie zou komen dat zonder de mogelijkheid om zich degelijk te verweren door het horen van getuigen, gedaagden tot rectificatie moeten worden bevolen, verzoeken zij Uw Gerecht om een eventuele veroordeling niet uitvoerbaar bij voorraad te verklaren.

32. Immers zullen gedaagden daartegen in beroep willen opkomen en hoogstwaarschijnlijk zal het voorlopig getuigenverhoor voor de behandeling in beroep al hebben plaatsgevonden en zal dus komen vast te staan dat de bronnen correct waren met hun informatie en dat gedaagden derhalve niet hadden moeten rectificeren. Een al, door rechterlijke uitspraak bevolen rectificatie kan niet ongedaan worden gemaakt en dit is naar mening van gedaagden voldoende rechtvaardiging voor het niet toekennen van een bevel tot onmiddellijke tenuitvoerlegging van een eventuele uitspraak.
33. Dit klemmt temeer nu dit nieuwsitem al van een meer dan een maand geleden dateert en zoals vaker het gevaar 'vluchtig' al is verdwenen uit de dagelijkse maatschappelijke discussie en daarom naar mening gedaagden er op dit moment geen spoedeisend belang bestaat bij een onmiddellijke tenuitvoerlegging van een onomkeerbare situatie indien de uitspraak alsdan in beroep -na het horen van de getuigen onder ede in de al op gang gezette voorlopig getuigenverhoor- wordt teruggedraaid.
34. Tenslotte moeten gedaagden opmerken dat de rectificaties als gevorderd ook niet toewijsbaar zijn. Immers is er geen enkele reden dat in een rectificatie eiser steeds met 'Su Excelencia' moet worden aangemerkt. Voor een op ego gebaseerde vordering bestaat geen wettelijke grondslag.
35. Eenzelfde lot deelt de vordering dat in de rectificaties dat de beschuldigingen worden ingetrokken en dat verontschuldigen worden aangeboden. Hooguit kunnen de rectificaties inhouden dat de veroordeelde aangeeft dat zijn beschuldigingen onjuist waren. Een bevel tot aanbieding van verontschuldigen is naar mening van gedaagden ook onmogelijk, net als het intrekken van beschuldigingen.
36. Tenslotte vordert eiser dat gedaagden worden veroordeeld 'via een schriftelijke rectificatie op de website en Facebookpagina van 24ora.com' doch de opmerkingen die gedaagden op grond van het watchdog functie hebben geuit heeft zich slechts plaatsgevonden in het radioprogramma Enfoke, niet in een andere media en ook niet schriftelijk.
37. Dit betekent dat een rectificatie alleen in het radioprogramma Enfoke zou moeten worden gegeven, niet op andere media en ook niet in schriftelijke vorm. Derhalve moet ook dit onderdeel van de vorderingen van eiser worden afgewezen.

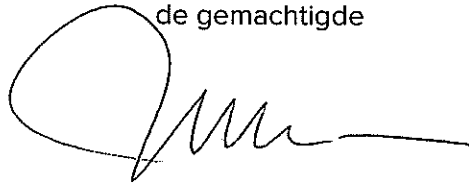

Redenen waarom gedaagden Uw Gerecht eerbiedig verzoeken om eiser niet-ontvankelijk te verklaren in zijn vordering omdat gezien de feiten en omstandigheden van deze zaak deze zich niet leent voor een behandeling in kort geding, althans geen vonnis te wijzen dan nadat de door gedaagden aangegeven getuigen in deze zijn gehoord, danwel de vordering alleen toe te wijzen met de rectificaties zonder eiser steeds als 'Su Excelencia' aan moeten te duiden, zonder intrekking van de beschuldigingen en zonder het moeten aanbieden van verontschuldigungen en deze rectificaties niet uitvoerbaar bij voorraad te verklaren, met veroordeling van eiser in de kosten van dit geding althans compensatie van deze.

Aruba, 11 september 2023

Namens gedaagden
de gemachtigde

A handwritten signature in black ink, consisting of a large, stylized initial 'D' followed by several loops and a horizontal line extending to the right.

mr David G. Kock

